

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ЯК ОСНОВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

Шевченко С.В.

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана
Хмельницького

К.психол.н., доцент кафедри психології

ORCID 0000-0001-8281-243X

E-mail: Svetlanashev1986@gmail.com

Постановка проблеми. На сучасному розвитку суспільства відбувається природна зміна концептуальних напрямків української психології та виникнення нових, пов'язаних з побудовою суспільства інтелектуального типу. Інтелектуальна діяльність потребує від особистості вміння критично, об'єктивно оцінювати процес та результат вирішення інтелектуальних завдань, а також брати відповідальність за їх виконання. Критичні вміння, які проявляються в знаходженні правильного способу рішення інтелектуальної задачі, у перевірці та контролі отриманих результатів і їх об'єктивної оцінки, лежать в основі здійснення та вдосконалення інтелектуальної діяльності, забезпечують реалізацію головної мети - глибокого й осмисленого засвоєння наукових знань і науково-теоретичного мислення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема розвитку критичного мислення особистості розглядалася у роботах таких дослідників, як А.Авершин, Т. Воропай, В.Дороз, О.Коржуєв, О. Тягло, М.Шеремет, Т.Яковенко та ін. [1; 5]. Забезпечуючи особистість здатністю до свідомої регуляції, контролю й оцінки своїх і чужих дій, а також здатністю значною мірою ініціювати пізнавальну активність, критичність дозволяє продуктивно мислити, об'єктивно оцінювати і відбирати потрібну інформацію з точки зору її істинності, достовірності, доцільності; відстоювати свою думку; знаходити оптимальні способи розв'язання проблем (Н.Б.Березанська, С.І.Векслер, Л.С.Виготський,

Б.В.Зейгарник, І.І.Кожуховська, С.А.Король, А.І.Ліпкіна, Л.А.Рибак, С.Л.Рубинштейн, Ю.А.Самарін, А.А.Смірнов, Б.М.Теплов, О.К.Тихомиров та ін.) [2].

Мета та завдання статті. Метою роботи є визначити особливості розвитку критичного мислення як основи інтелектуальної діяльності особистості. Відповідно до поставленої мети були визначені такі завдання дослідження: розширити наукові знання та уявлення щодо особливостей критичного мислення; визначити ознаки та якості критичного мислення особистості при здійсненні інтелектуальної діяльності.

Виклад основного матеріалу. На думку О.В. Кочерги розвиток критичності людини являє собою здатність, яка забезпечує широкий діапазон продуктивної роботи психічних процесів (на різних рівнях їх дії) за рахунок активної селекції й оцінки інформації. В його роботі показано, що в основі становлення та формулювання цього поняття лежать закони, властиві процесу мислення (Б.Г. Ананьєв, Г.С. Костюк, О.М. Леонтьєв та інші). На думку автора, критичність людини об'єднує в собі відображення дії мислення, почуттів та уяви у їх взаємозв'язку. Провідним є мислення, що виступає як регулятор людської діяльності (Б.С. Басов, Б.В. Поршнев, В.А. Семиченко, О.К. Тихомиров та інші), проектування, яке впорядковує і гармонізує відображення та опредметнення (Д. Халперн, Р. Нісбета, Д. Стіл, К. Мередіт, Ч. Темпл). Останнє може мати форму: а) матеріальної трансформації, б) мисленої зміни, в) творіння себе самого, підвищення свого творчого потенціалу [3].

Відмітимо, що відправною точкою - інтелектуальним джерелом ідеї критичності людини є філософія (В. Джеймс, Дж. Д'юї, Р. Роторі, та інші), та загальна і генетична психологія, де оперативні перетворення зовнішніх впливів у психічні явища розглядаються за схемою: задаток - здібність - механізм (Г.С. Костюк, С.Д. Максименко). Психологічний аспект критичності людини втілюється в механізмах відображення - проектування - опредметнення (В.В. Клименко), які забезпечують просування людини в пізнавальній

діяльності [3]. Виходячи з досліджень Р.Л. Солсо, Д. Халперн, К.С. Мерedit та інших, в роботах яких визначено не тільки логічні, а креативні чинники критичності, можна констатувати, що чинники, які утворюються у взаємозв'язку почуттів, уяви, мислення, стають вирішальними у розвитку критичності особистості. Критичність - це є той діапазон дії психічних процесів особистості, який визначає ступінь свободи, сферу та мету її дії, це є діапазон між реальним “Я” та образом “Я” особистості, діапазон її поведінкової гармонії [3].

Досліджуючи особливості розвитку критичного мислення особистості, Я.В. Чаплак зазначено, що проблема керування інтелектуальною діяльністю особистості набуває винятково важливого значення на сучасному етапі, оскільки існує певна диспропорція або суперечність між рівнем мислення і вимогами сучасного прогресу. Соціальні зміни та новітні досягнення сучасної науки і практики пред'являють високі вимоги до самостійного, продуктивного творчого мислення. Автор додав, що актуальність проблеми формування критичного мислення особистості зумовлена тим, що притаманна нашому часу динаміка технологічного і соціального прогресу вимагає від людини умінь швидко адаптуватися до професійної діяльності, змінювати і вдосконалювати її на основі самостійного набуття знань, знаходити шляхи розв'язання професійних і соціальних завдань у будь-яких нестандартних ситуаціях, пошуку внутрішнього потенціалу з метою гармонійної адаптації в полікультурному світі [6].

Висновки та перспективи подальшого розвитку. Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив зробити висновок, що критичне мислення було переважно предметом досліджень учених-психологів. Багатьма авторами поняття „критичне мислення” визначено в межах когнітивної парадигми та на її засадах окреслюються основні методики і технології його розвитку. Науковцями В.Крутецьким, Б.Тепловим виділено поняття “критичність розуму” як певна якість пізнавальної діяльності особистості [6]. Ознаками критичного мислення, на думку багатьох науковців (М.Вейнстайн, Т.Воропай, М.Кларін,

Н.Кравченко, М.Ліпман, К.Мередит, Р.Пауль, Ч.Темпл, О.Тягло, М.Чошанов, Д.Халперн та ін.) є вміння досліджувати реальні виробничі та життєві ситуації; висувати різні варіанти розв'язання поставлених завдань, порівнювати, оцінювати, виявляти недоліки і переваги кожного з них, вибираючи оптимальний; приймати самостійні рішення та прогнозувати їх наслідки. Важливими якостями критичного мислення є також уміння аналізувати інформацію, зібрану з різних джерел, з точки зору її достовірності, точності, корисності для розв'язання поставленої проблеми; обговорювати проблему, що вирішується, чітко і продумано викладати власні думки, аргументовано доводити свою точку зору, уважно ставлячись до чужої та враховуючи її; розпізнавати суперечливі дані, судження, аргументи, виявляти і виправляти помилки в чужих розмірковуваннях та визнавати їх у своїх [4, с. 171-175].

Список літератури:

1. Авершин А. О. Формування критичного мислення у студентів інженерно-педагогічних ВНЗ / А. О.Авершин, Т. В.Яковенко // Проблеми інженерно-педагогічної освіти : зб. наук. пр. / Укр. інж.-пед. акад. – Х., 2009. – Вип. 24–25. – С. 134–145.
2. Копылова Т.Ю. Особенности проявления критичности младших школьников при решении учебных и нравственных задач: дисс. ... канд. психол. наук: [спец.]: 19.00.07 – педагогическая психология / Татьяна Юрьевна Копылова; РГПИ им. А. И. Герцена. – СПб., 2001. – 198 с.
3. Кочерга О. В. Взаємозв'язок мислення, почуттів та уяви у розвитку критичності людини: дис. ... канд. психол. наук: [спец.] 19.00.01 – загальна психологія, історія психології / Олександр Васильович Кочерга; Ін-т психології ім. Г. С. Костюка АПН України. – К., 2003. – 232 с.
4. Хачумян Т. І. Поняття „критичне мислення” та його сутність в психолого-педагогічній науці / Тетяна Іванівна Хачумян // Теоретичні питання культури, освіти та виховання : зб. наук. пр. / Київ нац. лінгвіст. ун-т. – К., 2003. – Вип. 24, ч. 2. – С. 171–177.
5. Хачумян Т. І. Формування критичного мислення студентів вищих

навчальних закладів засобами інформаційних технологій: автореф. дис...канд. пед. наук : [спец.] 13.00.09. – теорія навчання. – Х., 2005. – 19 с.

6. Чаплак Я.В. Роль критичного мислення у творчих пошуках «внутрішнього камертону душі» особистості [Електронний ресурс] / Я.В. Чаплак, М. Мачук // Современные научные исследования и инновации. – Август 2011. – №4. – Режим доступа: <http://web.snauka.ru/issues/2011/08/1516>.

ЗАСТОСУВАННЯ НАПІРНОЇ ФЛОТАЦІЇ ДЛЯ ОЧИСТКИ СТІЧНИХ ВОД ПІДПРИЄМСТВ МОЛОЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Шевченко Т.О.

Харківський національний університет міського господарства імені

О. М. Бекетова, канд. техн. наук, доцент

ID ORCID 0000-0002-4513-6759, +38066 127 53 91,

tamara.shevchenko@kname.edu.ua

Підприємства молочної промисловості є одними з найбільших водоспоживачів, де 95% стічних вод, що утворюються в процесі виробництва, містять високі концентрації забруднюючих речовин. Для отримання готової продукції витрачається в кілька разів більше води, ніж обробляється сировини.

Стічні води підприємств молочної промисловості відносяться до категорії висококонцентрованих і мають нестабільні за якістю і кількістю показники. Крім того, небезпека забруднення водних об'єктів обумовлена тим, що в ряді випадків молокопереробні підприємства мають децентралізовані системи каналізації, а також недосконалі технології виробництва і системи очищення стічних вод.

Найважливішими показниками якості стічних вод є наступні: рН, ХПК, БПК, зважені речовини, вміст білків і молочного жиру [1].